

FLACĂRA ROSIE

Organ al comitetelor orașene și raional P.M.R. Arad și al staturilor populare orașene și raional

Arad, anul XIV Nr. 3927

4 pagini 20 bani

Duminică, 24 martie 1957

IN NUMARUL DE AZI:

— Pagina culturală	pag. 2	— Vizita delegației guvernamen-	pag. 4
— Anchieta noastră — Inovatorii	pag. 3	— S.U.A. sînt gata să adere la	pag. 4
— Contribuția noastră	pag. 3	Comitetul militar al pactului de la	pag. 4
— Informații	pag. 3	Bagdad	pag. 4
— Sport	pag. 3	— În Germania occidentală —	pag. 4
— Cronica evenimentelor interna-	pag. 4	Persecutarea luptătorilor pentru pace	pag. 4
ționale			

Tinerii arădeni în Săptămîna Mondială a Tineretului

INFRUMUȘTEAZĂ UZINA

Tinerii de la uzinele „Gheorghe Dimitrov” muncesc cu abnegație în vederea întîmpinării Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților de la Moscova. În Săptămîna mondială a tineretului, ei au muncit pentru îngrijirea și înfrumusețarea curții uzinei.

În acest scop s-au executat peste 300 ore muncă voluntară. S-au evidențiat organizațiile U.T.M. de la secțiile vagonaj și boghiuri, tinerii Ilie David, Petru Fărcaș, de la boghiuri, brigada U.T.M. condusă de tov. Pantelimon Badea și alții.

FRUNTAȘELE SCHIMBULUI DE ONOARE

Tinerii de la „Teba” au (întus) să întîmpine Săptămîna mondială a tineretului cu un schimb de onoare organizat de comitetul U.T.M.

În schimb s-au obținut rezultate dintre cele mai bune. Din rîndul fruntașelor amintim pe bobinatoarea Barbara Leissler, canelatoarea Maria Smith, imprimerul Iosif Cocș, filatoarele Silvia Teș și Maria Răblău, pe muncitoarele Delia Cigorea și Vilma Fabian.

PRIN MUNCA VOLUNTARĂ

În Săptămîna mondială a tineretului tinerii de la uzinele textile „30 Decembrie” vor începe prin muncă voluntară amenajarea unei grădini de vară. Pe lîngă terasa de dans existentă se va construi și o scenă pentru spectacole în aer liber. Această acțiune a fost încredințată organizațiilor de bază U.T.M. din secțiile bobinaj și administrativ.

SPECTACOL MUZICAL

În cadrul Săptămînilor mondiale a tineretului, ansamblul de estradă al Facultății de medicină veterinară din Arad a prezentat, în sala Palatului cultural, spectacolul „Primăvară studențească”.

Spectacolul, deosebit de bogat în melodii de muzică ușoară, interpretate de tineri talenți, a plăcut spectatorilor care au aplaudat entuziasmat fiecare număr din program.

Mergem cu fermitate pe drumul construirii socialismului

În tot cursul acestei săptămîni s-au desfășurat lucrările primei sesiuni a celei de a treia legislaturi a Marii Adunări Naționale. Deputații aleși de poporul nostru la 3 februarie au manifestat cu acest prilej hotărîrea de neclintit cu care oamenii muncii din patria noastră merg pe drumul construcției socialiste. Această idee de bază a călăuzit întregul fir al dezbaterilor și a stat la baza tuturor hotărîrilor adoptate.

Din lucrările înaltului for legislativ se desprinde ca un document de mare importanță declarația președintelui Consiliului de Miniștri — un adevărat program în politica internă și externă a statului nostru. Această declarație reflectă fermitatea cu care guvernul R.P.R. continuă politica de pace și întărire multilaterală a orînduirii democratice populare, avînd drept călăuză interesele fundamentale ale poporului muncitor. Această politică fermă, care constituie aplicarea creatoare a principiilor marxism-leninismului la condițiile țării noastre, ne-a adus de-a lungul anilor succese uriașe în toate domeniile. Cei care am trăit în acești ani în care în patria noastră a rodit o viață de avînt, creație colectivă, toți cei care am pus umărul la această mare construcție ne dăm seama că realizările noastre nu s-au desfășurat fără greutăți, fără lipsuri firești. Folosind însă imensa experiență dobîndită în toți acești ani în cuprinderea întregii complexități a problemelor conduse de către popor a gospodăriei țării, am ajuns la etapa în care s-au putut reorganiza treburile de stat, prin lărgirea competenței ministerelor. Prin reorganizarea înfăptuită, activitatea Consiliului de Miniștri va putea fi concentrată asupra principalelor probleme de stat, realizînd în același timp simplificarea aparatului de stat și reducerea cheltuielilor administrative.

Marea Adunare Națională a aprobat proiectul noii legi a staturilor populare. Tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri, a arătat în declarația sa că staturile populare au acumulat o experiență vastă, că ele pot asigura participarea nemijlocită a maselor la conducerea statului, că drepturile și atribuțiile acestora sînt considerabil lărgite prin noua lege, care va ridica nivelul activității staturilor populare ca organe locale ale puterii de stat. Declarația guvernului acordă o corespunzătoare importanță obiectivului principal trasat de Congresul al II-lea al partidului — dezvoltarea economiei naționale, în vederea ridicării nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii. În ciuda greutăților și a nivelului scăzut de la care am pornit, industria noastră socialistă a înregistrat succese istorice. Pentru anul 1957 — arată Declarația guvernului — se prevede o importantă creștere a fondului de con-

sum. Îmbunătățirea raportului dintre fondul de acumulare și cel de consum se concretizează prin creșterea cu aproape 5 miliarde lei a sumelor destinate salarizării, sporului de pensii, indemnizațiilor pentru copii, dezvoltării acțiunilor social-culturale și veniturilor țărănimii. În legătură cu îmbunătățirea sistemului de salarizare guvernul nostru pornește de la premisa că oamenii muncii au de acum suficientă experiență pentru a înțelege că ridicarea salariilor trebuie să se bazeze pe o sporire a productivității muncii, pe creșterea volumului de măruri și pe scăderea prețului de cost, care asigură reducerea prețului de vânzare a bunurilor de larg consum și întărirea monedei naționale.

Un deosebit interes au stîrnit precizările Declarației cu privire la îmbunătățirea aprovizionării industriei și populației cu combustibil, prin construirea conductelor magistrale de gaz metan (una va trece și prin orașul nostru); dezvoltarea industriei petrolifere, prin intensificarea forajului de exploatare; înfăptuirea planului decenal de electrificare (în 76 zile vom produce altă energie electrică cît am produs în anul 1938); punerea în funcțiune a primului reactor atomic în țara noastră cu ajutorul U.R.S.S.; darea în exploatare a laminatoarelor de la Roman și Galați; dezvoltarea uriașă a industriei chimice; triplarea producției de mașini agricole față de 1956 etc.

O grijă susținută acordă programul guvernului și problemelor dezvoltării agriculturii. Trebuie folosite din plin condițiile create prin deslîntirea cotelor obligatorii spre a realiza în practică creșterea cîntecării țărănimii în mărirea producției, în deslăcirea produselor agricole pe calea contractărilor și achizițiilor. Organele de partid și de stat au datoria să sprijine întărirea și dezvoltarea sectorului socialist din agricultură, să ajute pe toate căile gospodăriile de stat, ca acestea să devină mari producătoare de cereale.

Ajutorul dat de stat, sarcinile de mare răspundere trasate de partid și guvern în vederea ridicării calitative a învățămîntului și dezvoltării multilaterale a științei și artelor — arată Declarația guvernului — fac să crească răspunderea intelectualilor față de poporul muncitor, în deosebit față de pașii mai departe, sub conducerea partidului și guvernului, spre noi succese în făurirea bineîntîrîi celor ce muncesc și apărarea păcii.

La cooperativa „Rezistența”

Cooperatorii se pregătesc pentru adunarea generală

Anul trecut cooperativa „Rezistența” a obținut rezultate frumoase în muncă. Acest lucru dovedește și faptul că acum cooperatorii vor primi o parte din beneficiu echivalentă, aproximativ, cu salariul lor lunar.

La cererea noastră tov. Ludovic Balogh, președintele cooperativei și-a exprimat unele păreri asupra celor mai importante probleme care vor face obiectul discuțiilor adunării generale.

— După părerea mea — a spus dînsul — vom avea de dezbătut cel mult problema aprovizionării. Noi primim materia primă din fondul centralizat, fără însă a primi tot ceea ce ne trebuie. Clienții trebuie să-și găsim noi. E greu însă să ne asigurăm clienții atîta vreme cît nu avem materie primă necesară. Or, tocmai această problemă trebuie să fie rezolvată.

În prima decadă

În prima decadă a lunii martie muncitorii filaturii de la uzinele „30 Decembrie” au obținut frumoase succese în producție. Astfel, ei și-au îndeplinit planul de producție în proporție de 100,5 la sută.

În această decadă — față de prima decadă a lunii februarie — calita-

Pentru succesul muncilor agricole de primăvară

Ultimele munc

De la adunarea generală de dare de seamă și alegeri au trecut peste 2 luni. Noul consiliu de conducere al gospodăriei colective din Sofronea a început să se ocupe cu mai multă răspundere de treburile obștești. Atenția principală a fost îndreptată asupra executării la timp a muncilor de primăvară.

Mobilizați de consiliul de conducere, colectivității din Sofronea au ieșit cu toate forțele la muncile cîm-

pului. După ce au cărat la cîmp mari cantități de gunoi de grajd ei au însemnat ovăzul, borcoagul, floarea-soarelui. Acum se lucrează intens la terminarea însemnării seciei de zahăr și trifoiului.

De asemenea s-a trecut la grăparea semănturilor de toamnă, iar tractoriștii din brigada lui Ștefan Buza de la S.M.T. Curtici au terminat cultivația a 150 ha ogorite în toamnă.

Planul a fost realizat

La G.A.S. Mănăștur au fost luate din timp măsurile necesare pentru bunul mers al campaniei de primăvară. Au fost puse riguros la punct mașinile și tractoarele agricole, s-a curățat sîmînța și i s-au făcut probele.

Cînd timpul favorabil a permis, tractoriștii și muncitorii gospodarului au ieșit cu toate forțele la cîmp. Tractoriștii au muncit strîngînd, doborînd fiind faptul că au reușit să-și încheieze zilele întregii suprafețe planificate de 860 ha. În urma trac-

toarelor muncitorilor au dat zor, reușind să însemneze 284 ha cu ovăz, mazăre, trifoi, floarea-soarelui, legume, secie de zahăr și furajeră, adică întreaga suprafață inițial planificată. Gostatul a primit de cîteva zile o suplimentare a planului de 50 ha secie de zahăr. Acum se lucrează la însemnarea acestei suprafețe.

Intovărășii însămîntează

Țăranii muncitorilor întovărășiți din Galaș muncesc intens pentru a termina la timp însemnările de primăvară. Pămîntul comasat este arat în întregime.

Încă cu 2-3 săptămîni în urmă ei au terminat însemnarea orzului și ovăzului. De asemenea au pregătut un teren de 30 ha pe care se însemnează secie de zahăr. În aceste munci s-au evidențiat întovărășii Ioan Crișan, Damian Dîrlea, Ioan Pera, Teodor Dîrlea și alții.

Văzînd rezultatele frumoase obținute de întovărășire, și-au mai înălțat cereri, spre a intra în întovărășire, Pavel Fericean, Ioan Păcurar, Ludovic Iacob, Iosif Ciomos, Eugen Boaru și Florea Ruja.

IOAN DULHAZ, corespondent

Muncitorii de la uzinele „Gh. Dimitrov” comemorează împlinirea a 50 de ani de la răscoala din 1907

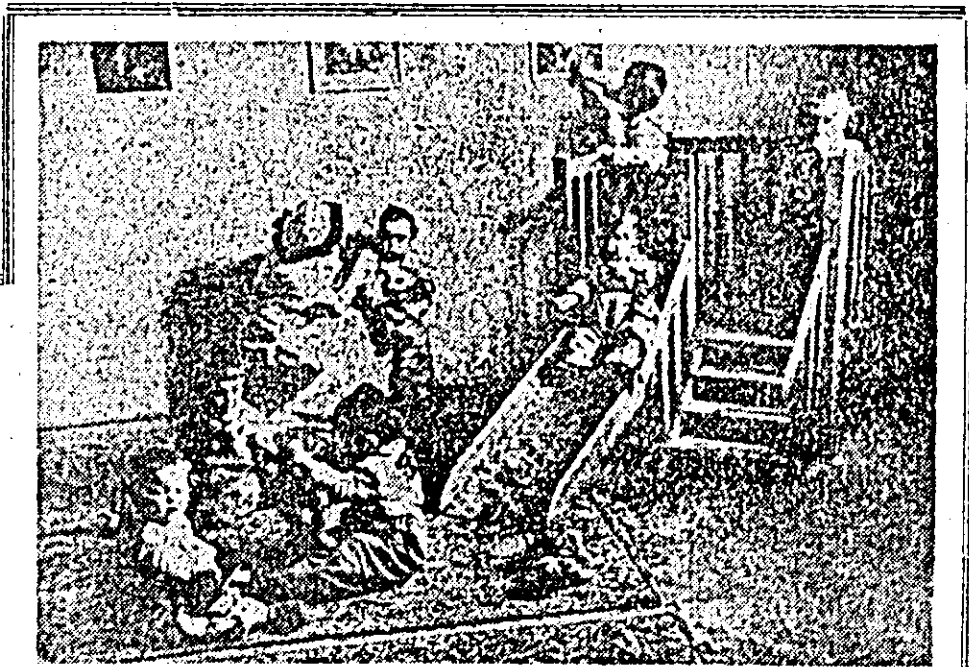
Intr-una din aceste zile, după terminarea lucrului, în sala de festivități a clubului uzinelor „Gheorghe Dimitrov” a avut loc o conferință închinată răscoalelor țărănești din 1907. Conferința a fost prezentată de tov. Ioan Socaci, secretar al comitetului de partid.

Colectivul cultural a prezentat apoi un scurt „Jurnal vorbit” cu tema: „Răscoala din 1907”. În cadrul jurnalului vorbit, tovarășa profesoară Valeria Breja, de la Școala profesională, a explicat în fața hîrții, cauzele răscoalei, desfășurarea răscoalei și represiunea armată.

Tov. Teodor Fica, elev la Școala profesională, a recitat poezia „Noi vrem pămînt” de George Goșbu, iar tov. Elena Popa, lăcătuș din secția vagonaj, a recitat poezia „Conu Alecu” de Tudor Arghezi. Tov. Nicolae Nicolescu, sudor de la secția vagonaj, a recitat „Epilogul” din volumul „1907” de Tudor Arghezi.

Alte conferințe cît și jurnalul vorbit au redat lupta țăranilor din 1907 pentru pămînt și libertate, vis ce a fost îndeplinit abia după 23 August 1944.

C. MUSTAȚĂ, corespondent

Aspect din creșa fabricii „Teba”. Copiii se joacă.

Se joacă oare tovarășă soră cu fetița buclălată pe care a azezat-o în cîntar? Nu se joacă sora, se joacă fetița cu cîntarul, dar sora nu se supără că durează atîta cîntăritul. E controlul obișnuit asupra felului cum se dezvoltă copilul.

Mariana Lucaș, fetița din cîntar, a crescut în februarie cu 600 grame în loc de 100 — 150 cît prevedea regulamentul de dezvoltare la vîrsta ei de 22 luni. Și Arcadie Hudi, băiețelul cărui-a vine acum rîndul s-a îngroșat din nou cu 500 grame într-o lună în loc de 150 cît ar fi trebuit.

Cu 14 lei pe lună sînt întreținuți Dinu și Doi-na, copilașii filatoarei Elena Moș în cîmin. Tot cu șapte lei pe lună este hrănit și îngrijit și băiețelul Anel Megyes, iar pentru Anisoara, muncitoarea Ana Andronic plătește doispzece lei pe lună pentru că are un deov de peste 700 lei.

E lesne de înțeles că nu din aceste bani se gospodărește creșa și cîminul. Numai pentru hrana copiilor, subvenția lunară acordată de stat se ridică la peste 10.000 lei iar acum, în urma recentelor hotărîri prin care se măresc alocațiile cu 17 pînă la 75 la sută în toate unitățile sanitare și de îngrijiri sociale, subvențiile la creșe vor crește cu 17 pînă la 43 la sută.

Grija și dragostea cu care cadrele sanitare și cele din învățămînt se ocupă de îngrijirea și îndrumarea micușilor din această creșă este doar o părțică din dragostea cu care întregul nostru popor, partidul și guvernul nostru, ocrotesc pe copil și fac din creșterea și educarea lui o adevărată problemă de stat.

MARIA ALEXANDRESCU

Ei sînt primăvara și viitorul vieții

Două femei tinere în halate albe. Prima alăptează o fetiță cît o jucărie; a doua, se vede bine, își muncește imaginația cu toate ghiduşile care ar putea înveseli o copilă neclintă. O ploaie cu soare, o ploaie de vară — par obrăzorii micușilor scaldăți în lacrimi. „Să mai plîng oare, ori să mă joc cu multimea asta de frumusețe ce mi le-au pus în față... pare a cugeta la un moment dat căpșorul mic. Tot mai bine ar fi să mă joc...”. Și ochisorii verzi se luminează, deși într-un colțor mai stăruie o fărîmă de lacrimă.

Aji văzut într-o dimineață de vară, cum boabele de rouă umezesc dar improspătează iarba și o înveselesc în același timp. Așa-i și cu lacrimile lui Petrică. Au fost ele încă acum cîteva clipe din cale-afară de amare, pentru că, buniicuța, care l-a răsfățat pînă acum, a rămas acasă iar el, Petrică, a venit aici la creșă. Droaia asta de urși, lozaje și căldăruși parcă l-au îmbunătățit. Și apoi buniicuța asta nouă? deși e foarte tînără, îl alintă aproape ca „mama”, îl salută pe genunchi... cîte, nu-i face! Femeia aceasta să nu fie oare mama băiețelului? Nu-i mama! Totuși cu cîtă căldură nu-l înfășoară și nu-l

Iată-mă, copăcel și peste puțin timp dacă tovarășă educatoare mă ajută mă voi ține singur pe picioare.

PLACARA ROSIE

DE CE A UCIS MARIUTCA?

De cîteva zile, în fața sălii pline a cinematografului „Nicolae Bălcescu”, rulează filmul „Al 41-lea”.

Tragicul deznodămînt al poveștii de dragoste — Mariutca își împușcă iubitul care alege să înlăime barca dușmanilor — stîrnește discuții pasionate. Este sau nu verosimil gestul Mariutcăi, este sau nu scuzabil?

Resortul interior care declanșează acțiunea dintr-un punct de vedere discorde, fete care de dragul iubitului și-au părăsit casa, familia, patria s-au mai văzut. Dar de astăzi avem de-a face cu o fată care și sacrifică iubitul fiindcă acesta se arată dușmănos cauzei revoluției.

Este posibil acest lucru?

Pentru a o putea înțelege pe Mariutca, pentru a putea descrie reacțiile ei de o simplă violență izvoită din spiritul războiului, pentru a putea simți în toată intensitatea frumusețea tragică a sacrificiului ei și știile de dureros, trebuie să urmărim firul vieții acestei fete.

Era pe vremea cînd în Rusia bîntuia războiul civil. Pe întinderile enormei Rusii se ducea o luptă crîncenă. Armatele albilor hărțuiau poporul ce se ridica să-și făurească o lume nouă.

Intîia oară o întâlnim pe Mariutca oasă într-un detașament de partizană al Armatei roșii, război de țară. Drumul greu duce prin deșertul Karacum. Mariutca e cel mai bun înțeles al detașamentului. Din stocismul cu care înfruntă — atunci cînd bărbaii cad unul după altul — îngrozitoarea căldură prin furtunile deșertului aproape fără apă, fără hrană și cîmășile cu albi, înțelegem că așară de tinerețe al, pe Mariutca o mai ajută să învingă și o credință fierbîntă în cauza pentru care luptă. Ghicim că sub înfățișarea ei de copilă puțin năvălă și imbușnată se ascunde cine știe ce amără experiență de viață care e învîșat-o să deosebească fără greș binele de rău, care a făcut dintr-însa o revoluționară înflăcărată.

Dar cînd spontaneitatea în eroismul ei! Ea, o fată simplă, nu enunță principii, acționează în sensul revoluției fiindcă aceasta corespunde cu cele mai adînci și naturale aspirații

spre omenie ale ființei ei. La vîrstă cînd alte fete visează cu ochii deschiși și se jîn de nimicuri, Mariutca, nesocotind primejdii și greutăți, se dăruiește cu patimă luptei.

Se întîmplă că pe drum, detașamentul de partizană ia prizonier un ofițer al gărzilor albe, și acesta e dat în grijă Mariutcăi. La început Mariutca îl păzește cu strînicie: e doar un dușman! Dar calea aspră și nenorocirile ce le înfruntă împreună o fac treptat pe Mariutca să-l privească cu alți ochi: Tinărul locotenent e frumos, curajos și mîndru. Față de situația sa, manifestă un soi de resemnare și zeflemioare nepăsare, iar calmățiile drumului le suportă cu o direcție sportivă și elegantă fără să se plîngă de nimic. Doar tristețea îngîndurată din ochii lui mari și albaștri trădează zbuciumul interior. La un popas fată, în lipsă de altă tovarășie, îi face o confidență: îi mărturisește că serie versuri despre revoluție. Tactul și politețea firii lui îl împiedică pe ofițer să ridice de naivitatea poezioarelor ei, și faptul acesta o înduioșează pe Mariutca, care pe nesimțite începe să-l compătimească și se simte oarecum obligată să-l ocrotească.

O altă întîmplare intervine și-i apropie și mai mult pe cei doi. Naufragiind barca în care treceau Aratul, el se găsește la un moment dat singuri pe o insulă și aici evenimentele și împrejurările se combină și se precipită în așa fel încît cei doi se simt atrași irezistibil unul de celălalt: Ofițerul se îmbolnăvește, fata îl veghează. Cînd se face bine, un puternic sentiment de recunoștință îl cuprinde. În singurătatea lor, el care cunoștea atîtea lucruri povestite, iar fata ascultă vrăjile, pînă cînd într-o seară la lumina focului din vatră, în tăcerea ce s-a lăsat după povestea cu Robinson Crusoe, cei doi înțind brătele unul spre celălalt și-și mărturisesc dragostea.

Sub imperiul dragostei, Mariutca devine de-o solicitare maternă. Se face parca mai frumoasă, Lepădînd căciulița și pufoaica ostășească, părul ei cade lîșind moale pe umeri și în îmbrăcămînta ei sumară și zdrențuită pare o naiață ce dansează fericită pe malul mării înconjurată de soare și dragoste.

Dar vai, stînd de vorbă mai îndelung și făcînd planuri pentru „după aceea”, o prăpastie se cascadează între cei doi. Pentru Mariutca, fata care nu

cunoștea jumătățile de măsură și compromisurile, exista un singur drum posibil în viață, după cum exista o singură dragoste pe care n-are să trădat-o pentru nimic în lume. Propunerea de-a fugi, de-a trăi undeva departe de frămîntările revoluției, i se pare umiltoare din partea omului pe care îl iubește și-l prețuiește și pe care-l știe inteligent, cult, sensibil și generos. Încearcă să-l convingă, se înfurie, dar înădărușul aristocrat declară sceptic și cu răceală: „Eh, există o mie de adevăruri, adevărul boierilor, adevărul bolșevicilor, adevărul burghezilor”. Aici era de fapt deosebirea dintre cei doi: pentru el erau o mie de adevăruri, dintre care el alegea pe cel mai comod, pentru ea unul singur, adevărul vieții, adevărul revoluției și al dragostei ei. De-acum certurile se succed una după alta și Mariutca, pe care n-au doborât-o nici cele mai crunte încercări, plînge singură cu capul îngropat în mîini. Locotenentul de husari se arată a fi pînă la urmă, față de îndălbăceala morală a fetei, mic și egoist — și aici e marele merit al nucelei și al filmului, care dovedesc că un om nu trebuie să fie neapărat ceea ce se cheamă în mod curent un om „rău” pentru a deveni de un egoism feroce atunci cînd se plasează pe pozițiile strîmte ale clasei sale. El încearcă însă să o împacă și zîmbind printre lacrimi, fata mai îndălbăcește că-l va putea „converti”.

O barcă ce apare la orizont e menită însă să spulbere iluziile fetei. În loc de pescarii așteptați, apar niște ofițeri albi ce porniseră în căutarea locotenentului. Primul gest instinctiv pe care-l face Mariutca este de a-l acoperi cu pieptul ei, de a-l feri de atingerea cu cei pe care ea îi socotea dușmani. Dar el o împinge cu brutalitate la o parte și, trecînd peste strigății ei imploratori, face semne și alege să se întîmpineze bărcii.

Unul, doi, trei pași... Înainteză... Se îndreaptă spre dușmanii nesocotind convingerea ei, uitînd nopțile de veghe.

Nesocotită în ceea ce avea mai scump și mai sfînt, cauza ei, ea ridică cu un gest brusc și erispat arma și trage cu precizie... Trădătorul revoluției devine pentru ea și trădătorul dragostei ei. Arma nu greșește nici de astă dată.

S. G.

ORAȘUL

Oraș al meu și-al tinereții mele
Cu turle profilate svelt spre cer,
Am îndrăgit în tine orice casă
Și-ți-am pătruns în fiecare ungher.

Bătrîn oraș al tinereții mele
Ce crești semeț pe-al Mureșului mal
Și stai de veghe, uriaș de piatră,
În marginea bătrînilor Ardeal

Imi vei rămîne pururi viu în minte,
Păriaș tăcut al nopților senine,
Cînd te-am simțit cum fără somn
Și-ți-am veghezi și tu alături de mine.

CINTECUL MEU

Plîngă proștii cînd pe ramuri
Muguri gingași dau să crape
Sau cînd soarele-n văpate
Moare pe necefele ape.

În splendoara primăverii
Să mă tîngui și să plîng,
Stînd să caut fericirea
În minuni cerești-năling?

Cînd viața ca o mamă
Suflet, dragoste-mi adună
Eu să plîng cuprins de teamă
Suspînd sub clar de lună?

Nu, nîcînd și nîcînd
Nu m-abat din drumul meu
De mi-e greu și-asud în luptă
Nu-l implor pe dumnezeu

Ci cu inima văpaie
Pentru țară și pămînt,
Urc spre zilele de mîine
Și cînd drumul e greu, eu cînt.

Primăvară, cîntec, soare
Au venit tristeți să-ngroape
Plîngă proștii cînd pe ramuri
Muguri tîneri dau să crape!

MIRCEA MICU

Aradul se îmbogățește cu noi monumente

Și la Păuliș se ridică un monument

Zilele acestea am avut o convorbire cu lov. Adalbert Zala, directorul Muzeului regional-Arad despre valorificarea trecutului istoric. Din-sul ne-a spus că la propunerea conducerei muzeului comitetul executiv al statului popular a hotărît repunerea unor monumente de valoare cum este și statuia celor 13 martiri.

În afară de aceasta Aradul va primi un bust a lui N. Bălcescu.

Maceta pentru statuia lui N. Bălcescu a fost pregătită de sculptorul Cornel Medrea care a primit recent Premiul de stat clasa I-a pentru lucrările executate în anul 1955.

— În țară — a continuat lov. Adalbert Zala — Aradul este al doilea oraș, după București, care primește statuia lui N. Bălcescu. Acest lucru este oarecum îndreptățit, căci în Arad a avut loc la 7 august 1849 înfrîngerea lui N. Bălcescu și Kossuth

Lajos. Cei doi mari oameni de stat, N. Bălcescu și Kossuth Lajos, au discutat în cetatea Aradului problema alianței poporului român și cu poporul maghiar.

Am aflat că vor mai fi înălțate alte statui legate de trecutul istoric al orașului. Va fi repusă statuia renumitului scriitor maghiar Csiki Gergely. În planul muzeului este prevăzut să se ridice, la Păuliș un monument ofițerilor școlii din Radna, căzuți în lupte eroice. După cum este cunoscut elevii școlii de subofițeri din Radna au luptat eroic în septembrie 1944 pentru a împiedica pătrunderea trupelor fasciste, țînînd piept cu dirzenie fasciștilor pînă la sosirea trupelor sovietice, eliberatoare.

Îngrijirea monumentelor — a spus în continuare lov. Adalbert Zala — este o sarcină de seamă a colectivului de muncă al muzeului.

A. M.

În fiecare sîmbătă ascultînd concertele programate. Ba mai mult. La „Tebe”, „7 Noiembrie” și Fabrica de zahăr s-au organizat concerte chiar în incinta fabricilor.

Ce au de spus la acestea organizațiile sindicale de la uzinele „Gheorghe Dimitrov”, „30 Decembrie”, „Iosif Ranghel”, care „strălucesc prin lipsa de interes în această direcție? Comitetele de întreprindere ale acestor uzine trebuie să lase de o parte nepăsarea și să considere ca o datorie activizarea pe această linie.

Programul ultimului trimestru al actualiei stagiuni va aduce o serie de nume bine cunoscute tuturor, fie la pupitrul dirijoral, fie susținînd partea solistică. Astfel, în cursul lunilor aprilie, mai și iunie, vom putea asculta pe valorosul pianist ceh Pavel Konecny, pe violonistul Ion Voicu, pe violoncelistul Vladimir Orlov, pe pianistul Gheorghe Halmos, cîntăreții Ion Dacian, Zenaida Pall, Stela Șor, monetti etc. Intre dirijorii care vor apărea în fața orchestrei arădene amintim pe Matei Socor, Mircea Cristescu și Mihai Bredceanu.

Ca puncte forte ale programelor acestui trimestru amintim că întregul ansamblu (orchestră, cor și soliști) pregătește pentru luna mai cea mai mîrea lucrare a lui Beethoven, „Missa Solemnis”, care va fi dirijată de N. Brînzeu.

În încheierea stagiunii va fi reluată simfonia IX-a de Beethoven, sub conducerea muzicală a lui N. Boboc. O serie de piese vor fi prezentate în primă audiere.

Sîntem convinși că bogatul program al acestui trimestru va îndruma către sala de concert a Palatului cultural mulți și noi îndrăgostiți ai acestui gen muzical.

A. G.

Vitrina cu cărți

Pe-o ulicioară dincolo de Arbat de PAVEL ANTOKOLSKI

Poemul lui Pavel Antokolski „Pe-o ulicioară dincolo de Arbat” apărut în Editura Tineretului, se poate numi un imn de slavă adus omului sovietic și vieții creatoare.

Poetul înfățișează simplu și convingător viața unui om obișnuit, care se aseamănă cu viața atîtor alți oameni din patria socialismului.

Ivan Egorov, fostul orfan dintr-un cămin de copii vagabonzi, crescut și educat de partid, întruieștează înțelegerea celor mai înalte virtuți omenești, celor mai înalte trăsături morale.

Viața acestui om este o pildă luminoasă pentru tinerețea noastră.

Cărți noi

Un mare număr de cărți noi și valoroase au apărut în ultimul timp în vitrinele librăriilor noastre.

Cu prilejul aniversării a 50 de ani de la răscoală țărănească din 1907, a apărut o nouă ediție a romanului „Răscoală” de Liviu Rebreanu, iar într-o mică ediție de buzunar „Treizeci de noi” de G. Călinescu.

De asemenea au apărut o serie de traduceri. Printre altele semnalăm romanul istoric „Impotriva tuturor” de Alois Jirasek, „Izbinda familiei Rougon” și „Exceleția sa Eugen Rougon” de Zola, o frumoasă ediție de „Opere complete” ale Verel Imber, din ciclul „Oameni de seamă”, excelenta monografie a poetului Heinrich Heine semnată de Herbert Eulenberg și o traducere românească a scenariului cinematografic al lui Jacques Remy: „Dacă toți oamenii din lume...”

Recent au sosit din R. D. Germană volume din literatura clasică universală minunat legate, ca de pildă, o ediție în limba germană a Operei complete de Shakespeare, „Don Quijote de la Mancha” de Cervantes și „Tineretea regelui Henric al IV-lea” de Heinrich Mann.

Legate în mătase mată cu delicate arabescuri florale și tipărite pe hîrtie velină, aceste volume fac dovadă de mult bun gust și o strălucită tradiție în ce privește arta tipăriturii.

VIORICA MARICA

Tipărirea unei lucrări de Comenius

Cu prilejul aniversării mondiale a lui Jan Amos Komenski (Comenius), recent a fost publicată la Ostrava lucrarea „Cum se poate folosi bine o carte, instrument principal de educație”. Aceasta este o cîntare rostită de marele pedagog ceh cu privire la deschiderea unei școli latine la Bojany Potok, în Ungaria, unde a trăit Comenius între anii 1650—1654.

CARAVANA MELODIILOR

Oficiul de spectacole și turnee artistic din București organizează în orașul nostru un spectacol de estradă intitulat „Caravana melodiilor”.

Își dau concursul: Trio Grigoriu, Dorina Drăghici, Freddy Arie, R. Hodorovschi și Gianni Dimitriu. Pre-

zentarea programului și momente vesale — Ion Dușu, conducerea muzicală — Gaston Ursu.

Spectacolele vor avea loc în sala Palatului cultural în zilele de luni și marți — mîine și seara, la orele 18 și respectiv 20,30.

Expoziția artiștilor plastici din Arad

Actuala expoziție a artiștilor noștri plastici, organizată în Galeria de artă a Muzeului regional din Arad, e destinată să înfățișeze publicului într-un ansamblu unitar operele care au marcat participarea creatorilor locali la expoziția interregională de la Timișoara din decembrie 1956. Succesul reputat la această confruntare între regiuni și dorința de a face cunoscut și în orașul nostru rodul unei activități susținute a artiștilor arădeni, au prilejuit deopotrivă organizarea acestei expoziții.

Considerațiunile de ansamblu, pe care ea ar putea să le inspire, se referă înalte de toate la compozițiile tematiche, poate mai puțin ca număr de astă dată, în schimb de o calitate superioară celor care au figurat la expozițiile anterioare. Ele exprimă interesul constant al artiștilor noștri pentru compoziția cu conținut social. Cele mai importante sînt inspirate din trecutul de luptă al muncitorilor arădeni și evocă momente esențiale din activitatea ei revoluționară.

Pinza de mari dimensiuni a lui Sever Frențiu „Grevă la Astra 1926” este o operă îndrăznească și dificil de soluționat, nu numai în ceea ce privește problemele de compoziție propriu zisă, de orchestrare plastică, de difuzare și dozare a luminii, dar mai ales adîncirea unitară a caracterelor. Ceea ce pictorul a izbutit să realizeze se leagă de interpretarea sinceră, simțită, de exprimarea stărilor sufletești individualizate în funcție de vîrstă și de treapta de înțelegere a actului de protest, care reunește grupul de muncitori în marea hală a uzinei. Compoziția nefiind însă terminată, sînt multe elemente care se

găsesc doar în faza lor intențională. Opera este încă în curs de dezgheț, pentru a fi definitiv cîntărită, trebuie înțeles și-și rotunjească sensul și să se realizeze printr-o exprimare deplină. Basorelieful lui Ion Tolai înfățișînd „Grevă la Astra 1926” atacă tema compozițională cu mijloacele specifice artei sculpturii, țînînd spre o formă semi-algorică. Compoziția este concepută dramatic, polarizată în jurul corpului nelusărit al unui muncitor care zace. De o parte tovarășii săi de luptă, animați de sentimentul răzvrătirii și durerii, de cealaltă asupritorul implecabil, înconjurat de acoliții săi. Astfel artiștii opune puterea arbitrară sentimentului legitim de umanitate și dreptate. Ideea acestei antiteze este însă soluționată scenic prin opoziția subliniată a elementului pozitiv și negativ, cu lux de amănunte, care o apropie oarecum de literatură. Specificul artei plastice nu este însă cel narativ, ci acela de sinteză a momentului epic, de esențializare a ideii. Alegoria nu trebuie să fie analitică ci să se concentreze în simbol. Francisc Baranyai, tînar pictor care încearcă primele zboruri, izbutesc să dea în compoziția intitulată „1907” o grupare încheiată, surprinsă în mișcare, exprimînd avîntul clocoților al masei de țărani purtate de sentimentul revoltei. Din păcate ea nu este decît o schiță, deși promițătoare.

Momente și tipuri din viața prezențială sînt înfățișate de sculptorii Emil Vitroel și Ștefan Soos. Cel dintîi prezintă un „Țăran la arde”, statuie de mari dimensiuni, concepută într-o atitudine de contrapost, frumos soluționată printr-o justă echil-

brare a proporțiilor și inflexiunilor musculare, ce se reliefează cu o plastică viguroasă lășînd să se simtă volumul corpului drapat în halna țărănească. Realizînd o tendință monumentală sculptorul a simplificat detaliile vestimentare, imprimînd o linie decorativă drăpănil. „Sportiva” lui Ștefan Soos, clopită în piatră, oferă o imagine compactă, dăltuită în suprafețe mari, care tînde să reliefeze energia exprimării plastice, deși nețezește cu grije asperitățile materialului, intenționînd o redare unitară lipsită de treceri abrupte de la un plan la altul. Printre operele de sculptură desprindem de asemenea genul portretului și primul nud. „Autoportretul” lui Nicolae Kruch, lucrat în marmură, este de o impresionantă putere de interiorizare, reunind profunzimea interpretării cu finețea meșteșugului. Trecerea de la un plan la altul sînt realizate cu o gradare ușoară, sensibilă, și cu o deosebită înțelegere pentru specificul materialului. „Prietenia mea” de Liviu Cernensky este primul nud care apare în expozițiile ultimilor ani. Artista transpune în marmură armonia calmă a trupului feminin surprins într-o atitudine de repaos. Bine articulată, tratată în linii mari, trupul tînră este de o frumusețe pură și învolată. Mai sînt însă detalii, care cer clopiturii reveniri atențe și nețeziri, care au rămas omise.

În pictură înțîlnim, alături de genul portretului, peisajul și natura moartă. Hajos Emeric creează portrete îndrăznețe, vigurose caracterizate („Portretul dirijorului N. Boboc”, „Campioana de tenis”), alături de o sensibilizare plină de atmosferă („Portretul soției mele”). Va-

lentîn Stăche realizează în „Autoportretul” său o imagine destul de puternică, dramatizată prin proiectarea de umbre și lumini, adîncită prin sublinierea psihologică. Peisajele adesea dominante în expoziție aparțin în marea lor majoritate lui Nicolae Chirilovici și Sever Frențiu. Chirilovici, la care înțîlnim adesea predicția decorativă și chiar compoziția ușor scenică, pe care am mai remarcat-o în peisajele expuse la alte expoziții, a ajuns la o maturitate în interpretarea culorilor, ce îi îngăduie să realizeze simfonizări profunde. Cromatica sa a devenit altă de complexă și de subtilă, înțînd adesea nețezește ochiul. Peisajele lui Frențiu sînt juvenile, vioaie, pline de prospețimea impresiei spontane. Progresele pe care pictorul le-a atîns în căutarea culorilor, sînt evidente. El lucrează cu o ușă ușoară, aerată și se îndreaptă încet dar sigur spre gama complexă. Hajos pare să abia în peisaj o dublă față. De o parte o coloristică îndrăznească cu efecte violente și cu o plastică pronunțată, de altă simfonizări ușoare de nuanțe stîlne, estompate. Mihail își construiește peisajul cu mase mari, realizînd o compoziție bine legată pe un fundal aerian în care cerul dobîndește transparențe și vibrație, iar frunzele ușurătatea vie a sevel, care pulsează prin nervuri nevăzute. De o calitate și mai evidentă este însă „Natura moartă” a pictorului Mihail, soluționată cu o mare sensibilitate în armonizarea reflexelor de culoare și în desenul liniei. Talentul artistului este atît de evident încît rămîne de neînțeles de ce este atît de avîr în realizări.

Și în domeniul graficii realizările pictorilor noștri sînt demne de luare aminte. Cel doi veterani ai graficii arădene: Iulian Toader și Alexandru Pataky se consacră ca de obicei genurilor preferate: primul gravurii, al doilea acvarelei. Peisajul lui Iulian

Toader, executat în acvaforte, este desenat cu finețe, delimitat de conture ușoare într-un ansamblu învîlăit de o atmosferă discretă, dar nu lipsită de vibrație. Alexandru Pataky reunește figura omenască cu natura, încadrînd-o în peisaj cu sensul acordării depline și învingînd dificultățile de meșteșug cu o ușă ușoară, care așterne straturile transparente de culoare. Acvarele prezintă și Nicolae Bicfalvi. Sint aspecte ale uzinelor din Hunedoara integrate în peisajul specific al colinelor hunedorene. Pictorul se dovedește nu numai un bun desenator, dar și un priceput acvarelist, izbutind să obțină efecte simple, dar pregnante, cu o destul de mare economie de mijloace. Deosebit de interesante sînt litografiile sale, dezbătînd o construcție energică, potențată de contraste puternice în dispoziția maselor și de o trecere foarte atentă în dozarea albului și negrului. În sfîrșit desenele lui Sever Frențiu, în cărbune sau sanguină, evocă profunzimea unei pătrunderi intuitive, în deosebi în portretele de copii și puterea de caracterizare a liniei, în ciuda ușurinței cu care este condusă.

Concluziile pe care prezenta expoziție ni le inspiră ar dori să reliefeze un fapt esențial. Anume că artiștii noștri, chiar dacă suferă încă de o serie de neajunsuri, tînd să constituie o mișcare artistică unitară, bine încheiată și so străduiesc fiecare în felul lui și cu resursele sale să găsească un mod propriu de exprimare. Față de expoziția de anul trecut ei înregistrează progrese vizibile în străduințele lor, unii îmbogățindu-și conținutul, alții reperoriul cromatic și călînd — îndeosebi sculptorii — să-și lărgescă orizontul înțelegerei și al inspirației. Vom vedea la viitoarea expoziție în ce măsură toate aceste elemente, care astăzi sînt încă doar simptome, vor deveni fapte cheie care să completeze configurația actuală a artei arădene.

Cercuri de studiere a economiei concrete cu rodnică activitate

Pe lângă organizația de partid de la Atelierele C.F.R. s-au organizat trei cercuri de studiere a economiei concrete, conduse de tov. Petru Baloș, maistru, Mihail Voitoi și Gheorghe Tomodan, ingineri, oameni cu o bună pregătire politică și profesională. Cercurile respective au o rodnică activitate și influențează pozitiv asupra creșterii productivității muncii și reducerii prețului de cost.

În afară de propagandă, în fața cursanților în locuri numeroase ingineri și tehnicieni din întreprinderi.

Problemele teoretice sînt strîns legate cu sarcinile practice de producție. În seminarii, cursanții, dezbătînd diferite probleme teoretice legate de reducerea prețului de cost și de creșterea productivității, au făcut prețioase propuneri, de care conducerea administrativă a luat cunoștință și a căutat să creeze condiții pentru aplicarea lor.

Unul dintre cursanți a constatat că propunerile de raționalizare și inovații nu se rezolvau la timp. Vorbînd despre aceasta în cadrul unui seminar, propagandistul a luat notă și a sesizat conducerea administrativă. În scurt timp s-au luat măsuri. Tov. Dumitru Ardelean, un tehnician operativ și cu bune cunoștințe profesionale, a fost numit să rezolve în decurs de câteva zile toate propunerile venite din rîndul muncitorilor. Într-un alt caz s-a propus ca materialul plastic să se prelucereze mecanizat și nu manual, propunere care e în curs de a fi rezolvată.

Mulți sînt acei care învață bine. Printre ei s-au remarcat în mod deosebit tovarășii Mihail Redes, Gheorghe Păcuraru, Andrei Condor și alții. Aceștia nu se mărginesc numai să frecventeze cu regularitate lecțiile și seminariile ci depun eforturi serioase pentru ca cele învățate să le folosească la locul lor de muncă.

Comod, rapid și economic

După cum aflăm de la agenția T.A.R.O.M. din localitate, cu începere de la 15 aprilie a. c. cursele de avioane își vor schimba orarul de activitate. Noul orar va da posibilitate celor ce folosesc ca mijloc de transport avioanele, să profite la maximum de timpul, cel al dispoziției. Avioanele vor pleca din Arad cît mai de dimineață, întorcîndu-se în București făcîndu-se cît mai tîrziu.

În același timp, la dispoziția celor interesați (colective sportive, grupuri de excursiuni etc.) se pot pune avioane de construcție modernă —

Conferințe pentru contabili

În cadrul Cercului de studii locale al revistei „Evidența contabilă”, în ziua de 21 martie, tov. Aurel Popa, șef al serviciului plan-financiar la O.C.L. „Alimentară” Arad și-a dezvoltat conferința: „Măsuri practice pentru reducerea cheltuielilor de circulație”. Conferința a fost ascultată cu viu interes de un numeros auditoriu.

Viltoarea ședință de referat a Cercului de studii va avea loc în ziua de 2 aprilie 1957.

Chioșcuri pentru răcoritoare

Ieri, termometrul arăta plus 15 grade; curînd el va arăta peste 20 de grade, întrucît temperatura e în continuă creștere. Prognoza centrului meteorologic prevede pentru luna aprilie temperaturi și mai ridicate. Cetățenii au schimbat paltoanele cu pardesii sau balonzalde.

Prin tramvaye sau prin locuri mai populate se fac tot mai des auzite exclamații ca acestea: „Ce zici de căldura asta?”, sau: „Uff, ce cald e, parcă ar fi vară. Acu'o să-ncepem cu înghețata”.

Într-adevăr, dacă țarna cauli cît mai mult locurile călduroase, de pe

acum începi să te gîndești la posibilitățile de a te răcori. Trusul alimentației publice a luat măsuri în acest sens, reamenajînd chioșcurile de răcoritoare care au funcționat vîna trecută și deschizînd altele noi. Dintre chioșcurile ce se vor deschide în curînd menționăm pe cel de la cofetăria „Garofița”, magazinele „Alimentară”, unitățile nr. 16, 117 și altele.

O noutate îmbucurătoare vine și pentru consumatorii de ape minerale: în curînd se va deschide, pe bulevardul Republicii nr. 80, un magazin special unde se vor desface tot felul de ape minerale.

Am întreprins în câteva întreprinderi industriale o anchetă în probleme ridicate de mișcarea inovatorilor. Articolele de mai jos prezintă constatările noastre.

Inovații prețioase

Crește numărul muncitorilor de la Atelierele C.F.R. Podgoria din Arad care fac propuneri de inovații. În ultimul timp au fost propuse 7 inovații.

Tov. Gheorghe Grosu a propus o macara pneumatică pentru ridicarea osilor montate pe strungul de fose. Inovația sa ușurează eforturile fizice ale strungarilor și scurtează timpul de lucru.

Și inovația tov. Simion Dănilă este însemnată. El a propus înlocuirea cușinelor din osie la vagoanele de clasă cu cușinele din material plastic. Această inovație va aduce întreprinderii însemnată economie de materiale neferoase.

Alte inovații au fost concepute de către tovarășii Teodor Mocuța, Iosif Eder, Aurel Andrei, Mihail Toth și alții.

Contribuția noastră

Hotărîrile plenare din decembrie 1956 a C.C. al P.M.R. au fost primite cu deosebită satisfacție de către membrii gospodăriei noastre. Desființarea sistemului de cote obligatorii precum și celelalte măsuri privind agricultura, vor duce la un avînt considerabil al acestei ramuri importante a economiei naționale.

Acum, după ce schimbăm dintre oraș și sat a fost așezat pe baze comerciale, desigur că țărani muncitori și în special gospodăriile colective au un rol important în formarea fondului central de cereale al statului. Consider că gospodăriile colective și membrii acestora pot și trebuie să contribuie în mare măsură la for-

marea fondului central. În ce privește contribuția noastră, vreau să arăt că adunarea generală a colectivității noastre a adoptat hotărîri. Astfel, noi vom livra statului, pe baza contractelor ce le vom încheia, aproape 15.000 kg grîu, porumb și floarea-soarelui, 12.000 litri lapte de vacă, 1.000 litri lapte de oaie și 558 kg lînă. Din laptele de vacă noi am predat deja 3.000 litri. Vom mai încheia contracte pentru a livra statului în primele luni ale anului 1958, 20 porci și 5 vite mari. Pe lângă aceste produse noi vom mai livra statului pe bază de contract diferite produse legumicole.

Planul de producție pe 1957, aprobat de adunarea generală, prevede că valoarea produselor ce le vom livra statului pe bază de contract va fi de circa 370.000 lei. Aceasta reprezintă o creștere față de 1956, cînd am livrat statului produse în valoare de 250.000 lei.

Văzîndu-se că produsele agricole prin organizațiile cooperatiste ne aduce venituri mari. În 1956, bunăoară, ne-a dat posibilitatea să dăm elnei avansuri bănești, în suma de 10.30 lei la ziua-muncă. În acest an vom împărți colectivității avansuri bănești lunare începînd de la sfîrșitul trimestrului II cînd vom începe să livrăm statului din produsele contractate.

IACOB CERCEL,
președintele gospodăriei agricole
colective din Sînpaul

Inovatorii să găsească mai mult sprijin!

Prototipurile să se execute la timp

Inovațiile aplicate la fabrica de mașini-unelte „Iosif Rangheț”, constituie de multe ori soluții tehnice ferice care perfecționează executarea unor operațiuni grele și complicate. Una dintre aceste operațiuni este și filetarea coroanei universale de strung cu filet plan. Executarea acestei operațiuni necesită timp îndelungat. Eliminarea acestor neajunsuri a fost posibilă în urma inovației tov. Adalbert Kerr, care a conceput un portu-cuțt rabatabil. Mai tîrziu această inovație a fost perfecționată în așa fel încît este manipulată automat.

În anul 1956, cele mai multe propuneri de inovații le-a avut Ștefan Vespri care a propus opt inovații dintre care șase au fost aplicate cu rezultate foarte bune. Numai dispozitivul de ambulsat reperul S 3 0533 aduce economii anuale de peste 5.000 lei.

Dar, deși la „Iosif Rangheț” se cunosc avantajele prezentate de inovații există suficiente deficiențe în munca cu inovatorii. Timpul de la propunerea inovației și pînă la aplicare este adesea prea îndelungat. E suficient să amintim că sînt inovații acceptate în luna aprilie anul trecut, fără ca prototipurile să fie încă confecționate. Dezinteresul față de inovații determină pe inovatori să-și execute singuri prototipurile.

Din anul trecut au mai rămas neaplicate, deoarece nu s-au executat prototipurile și din alte motive, 18

RĂSPĂLATA

În cooperativa „21 Decembrie”, spre deosebire de alte cooperative meșteșugărești, există o atenție preocupare de stimulare a inițiativelor muncitorilor. Această preocupare s-a concretizat în numărul relativ mare de inovații acceptate și aplicate — 26 —, în creșterea productivității muncii, îmbunătățirea condițiilor de muncă, economii. Numai inovația de finisare a ramelor de ochelari în baie de acetonă și acetat de buil, concepută de către tov. L. Lipkoviș și N. Hupert aduce economii anuale de 300.000 lei. Pentru inovațiile prezentate, autorii au fost premiați cu bani. Tov. Hupert pentru cele șase inovații din anul 1956, a primit suma de peste 4.000 lei, iar tov. Lipkoviș pentru autor și coautor de inovații a primit peste 3.000 lei.

Munca plină de rezultate în domeniul inovațiilor a cabinetului tehnic (responsabil tov. Andrei Antaliș) a fost pe deplin răsplătită. Acest cabinet a cîștigat în anul 1956 drapelul de frunză al cooperativei meșteșugărești din regiunea Timișoara și o recompensă de 6.000 lei.

Și în anul acesta la cooperativa „21 Decembrie” s-au făcut propuneri de inovații, dintre care unele au fost aplicate. Printre acestea se află inovația tov. Ștefan Schneider, care a conceput o șanț pentru debitat aripioarele ramelor de ochelari. Inovația ridică productivitatea muncii cu peste 300 la sută.

Un inovator priceput

Inovatorul Ioan Toda e cunoscut de toți muncitorii întreprinderii I.R.U.M. Propunerile sale de îmbunătățire a procesului de producție au fost întotdeauna binevenite.

În ultima perioadă Ioan Toda a conceput o nouă inovație și anume un dispozitiv pentru frezarea coroanelor dințate de pe volantul motorului K.D.35.

Datorită acestei inovații se pot executa frezări speciale de piese de mare precizie și la frezele universale. Această inovație mărește mult productivitatea muncii, îmbunătățește calitatea pieselor.

Doar în fază de experimentare

Care e situația în problema inovațiilor în întreprinderea de producție a materialelor sportive „Gravura”?

În ultimul timp s-au făcut propuneri destul de numeroase, colectivele de inovații se „îrîmîntă”. E vorba chiar de un concurs cu premii între inovatori. Totul merge bine. Sînt propuneri. Există preocupare. Exact. Așa par lucrurile. Dar să prezentăm situația cîtorva propuneri.

Presatorul Iuliu Almaș a prezentat colectivelui de inovații înlocuirea cheilor de făcut ochelari la broșe cu o manivelă. Inovația a fost admisă pentru experimentare.

O altă inovație, înlocuirea pensetelor de foc cu un alt model de pensetă. S-a ajuns la concluzia că inovația e bună și a fost admisă pentru... experimentare. Inovații a făcut și Alexandru Wolf și Tiberiu Bloch care au propus introducerea unui produs nou: brățări din plăci emailate și neemailate care pîină acum au fost importate din alte țări. Colectivul de inovații a analizat propunerea și a admis-o dar (veșnicul dar) cu următoarea clauză: se va trece la fabricarea în serie numai du-

pă ce se va rezolva problema finisajului și în special a protejării suprafețelor contra oxidării printr-o altă metodă, decît aurirea prin galvanizare. Noi ne întrebăm: cînd se vor rezolva aceste observații, de altfel întemeiate, ce se prevede pentru rezolvarea lor urgentă?

Propunerea de inovație a tovarășilor Andrei Kohn și Alexandru Wolff, a fost respinsă. O altă inovație e în suspensie pînă la consultarea jurist-consultului.

Cel drept, se poate spune că majoritatea propunerilor de inovații din anul acesta au fost acceptate. Dar ce folos dacă ele nu se aplică. Această situație, motivată în fel și chip, nu denotă decît lipsa de răspundere a tov. Dionisie Steger, șeful colectivului de inovații.

Colectivul de inovații de la I.P.M.S. „Gravura” are datoria să lucreze cu mai mult simț de răspundere. Muncitorii, cînd li se adresează, li dovedesc încredere. Colectivul trebuie să justifice încrederea, să rezolve operațiunile propunerilor de inovații, să le recomande spre generalizare fără amînări.

Drept încheiere

Deși mișcarea inovatorilor cunoaște o mare dezvoltare în întreprinderile noastre, drept argumente putînd fi aduse o sumedenie de cifre palpabile — anul trecut la uzinele „Gheorghe Dimitrov” inovațiile au economisit peste 21.000.000 lei, să ne rezumăm la un exemplu — nu putem spune că înalțeam din plin. Întîmpinăm piedici ridicate de atitudine obtuze și sclerozate, de oameni birocrati care au pierdut simțul pentru inițiativă și entuziasm. Ce fel de oameni pot fi acei pentru care nu e o problemă dacă un dosar de inovație își face în șertar un stagiul de 2-3 luni de zile? Nu numai atât. Cum putem aprecia atitudinea organizației de partid din întreprinderea respectivă, datoare să controleze pe acei ce răspund de inovații?

În unele din întreprinderile noastre nu numai că se manifestă acea frînare a aplicării inovațiilor, survenită la cabinetele tehnice sau în secții, dar lipsește grija de a antrena muncitorii la a descoperi soluții tehnice, preocuparea de a populariza faptele inovatorilor, munca lor. Rarorii întîlnim un articol la gazeta de perete despre inovatori, un panou al inovatorilor, o vitrină cu prototipuri de inovații. Iar acolo unde sînt, îi amintesc numai de un început bun. Dacă am amintit la început succesul inovatorilor de la „Gheorghe Dimitrov” să mai spunem că vitrina cu inovații e departe de a simboliza un asemenea succes și e o carte de vizită a cabinetului tehnic și a comitetului de întreprindere puțin prezentabilă.

Am dori ca în viitor cartea de vizită a mișcării inovatorilor să fie mai strălucitoare iar cel ce nu se face demn să o reprezinte — prin funcția ce le-a fost încredințată — să fie aduși la realitate. Comitețele de întreprindere și organizațiile de partid nu trebuie să permită ca mișcarea inovatorilor să fie cîit de cîit sfîrșită, nici la „Iosif Rangheț”, nici la I.P.S.M. „Gravura”, nici în altă parte.

Adunare festivă

Miercuri, 27 martie a. c. la orele 17, va avea loc, în sala Palatului cultural, adunarea festivă cu prilejul aniversării a 50 de ani de la răscoală țărănească din 1907.

După adunarea festivă, urmează un program artistic la care își vor da concursul artiștii Teatrului de stat din Arad.

TIMPUL PROBABIL

Centrul meteorologic Arad, comunică:

Azi, 24 martie 1957, timp în curs de ușoară răcire cu cer variabil, mai mult noros. Temperatura în ușoară scădere, va urca ziua între plus 16 și plus 20 grade, iar noaptea va coborî la minus 1 și plus 3 grade. Vînt potrivit.

Pentru următoarele două zile: timp schimbător cu temperatura în scădere. Noaptea îngheț local.

AFECȚIUNILE

TEATRU-CINEMA-MUZICA-TEATRU-CINEMA-MUZICA-TEATRU

TEATRUL DE STAT:
Astăzi, 24 martie, la orele 16:
„Omul care a văzut moartea”, la orele 20: „Fata fără zestre”.

TEATRUL „PRICHINDEL”:
Astăzi, 24 martie, la orele 16:
Lălele roșii.

CINEMATOGRAFE:
„GHEORGHE DOJA”: Uraganul.
Reprezentări la orele 15, 17, 19, 21.
Matineu la orele 10 și 12.
„NICOLAE BALCESCU”: Al 41-lea. Repr. la orele 15, 17, 19 și 21.
Matineu la orele 11.
„SOLIDARITATEA” (Gal): Ma-ma.

Ministerul Silviculturii

BAZA DE APROVIZIONARE ȘI DESFACERE NR. 5 TIMIȘOARA,

anunță întreprinderile din sectorul de stat și cooperatiste că posedă stocuri de materiale supranormative metalurgice, piese auto și piese pentru tractor etc. Plata prin virament. Solicitații se vor adresa: Depozitul materiale tehnice Arad, str. Ady Endre nr. 6, telefon 25-09.

CASA DE EDUCAȚIE SA-NITARA-ARAD,

anunță amînarea convorbirilor între medici și populație programată luni, 25 martie. Data primei convorbiri o vom anunța la timp.

EXPOZIȚIA DE FOTOGRAFII ARTISTICE

„Patria noastră”

s-a deschis în organizarea Ministerului Culturii și a Muzeului regional, în holul Palatului cultural din Arad. Expoziția se poate vizita astfel: pînă la 1 aprilie partea a doua, ultima parte încheindu-se la 10 aprilie. Expoziția este deschisă marțea, vînera și duminica între orele 10-13 și 16-19.

LOTO CENTRAL

Rezultatul tragerii din 22 martie 1957. Au fost extrase din urnă următoarele numere:

66, 43, 64, 59, 42, 33, 80, 63, 34.

Premiul general pe țară: lei 2.595.370.

Ridicarea lemnelor de foc

Întreprinderea regională „Combustibilul” Timișoara reamîntește că la 31 martie 1957 expiră valabilitatea talonului I din tichetul 1957 pentru lemne de foc și repartitia pe trimestre I pentru instituții și întreprinderi.

Pentru a evita aglomerarea de la finele lunii martie și pentru a da posibilitate tuturor salariaților să-și ri-

RADIO

Recomandăm din programul posturilor noastre de radio, azi, 24 martie 1957:

TEATRU, LITERATURA, CONFERINȚE

19,05 Teatrul la microfon „Familia anticarului” adaptare după comedia lui Carlo Goldoni (pr. I).

21,15 Radiomagazin (pr. II).

MUZICA SIMFONICĂ, DE CAMERĂ ȘI DE OPERĂ

9,10 Pagini alese din operele lui Weber (pr. II).

10,50 Transmisiune din sala Ateneului a concertului orchestrei simfonice a Filarmonicii de stat „George Enescu” (pr. II).

16,30 Muzică simfonică cerută de ascultători (pr. II).

17,40 Arii celebre din opere (pr. I).

23,10 Concert simfonic (pr. II).

MUZICA UȘOARĂ,

DE OPERETĂ ȘI DE DANS

11,05 Program muzical alcătuit la sugestia elevilor și studenților (pr. II).

12,06 Muzică din opere (pr. I).

13,00 Concert de estradă (pr. II).

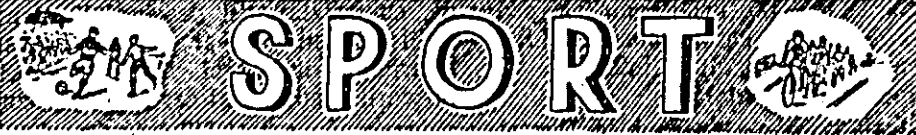
14,45 Muzică ușoară românească (pr. II).

20,50 Vă invităm la dans (pr. II).

MUZICA POPULARĂ

15,15 Cîntă Ioana Radu (pr. I).

18,00 Din cele mai iubite melodii populare românești (pr. II).

Programul de azi

HANDBAL. Terenul Progresul va

găzdui azi, cu începere de la orele 9,30, întîlnirea amicală de handbal dintre echipele masculine Progresul I.C.O.A. și Energia „Gheorghe Dimitrov”.

GINASTICA. În sălile de gimnastică ale școlilor medii nr. 1 și nr. 3 se vor desfășura cu începere de la orele 9 concursurile de gimnastică din cadrul fazei orașenești a campionatului republican școlar.

VOLEI. În cadrul celei de a doua etape a campionatului republican de volei, echipa masculină Știința Arad

va înfrîna pe echipa masculină Energia-Orașul Stalin. Partida se va desfășura în sala Flamura roșie U.T.A. (de la cinematograful „Gh. Doja”) cu începere de la orele 10,30.

FOTBAL. Iubitorii fotbalului din orașul nostru vor avea prilejul să asiste azi, la următoarele întîlniri: pe terenul Progresul la orele 10,30: Progresul I.C.O.A. — Flamura roșie F.Z.; pe stadionul Locomotivă, la orele 14,30: Flamura roșie „7 Noiembrie” — Energia „Construcătorul” iar la orele 16,30: Flamura roșie U.T.A. — Știința Timișoara.

Campionatul republican școlar

Vineri, au început să se desfășoare întrecerile de baschet, din cadrul fazei orașenești a campionatului republican școlar. Cu această ocazie s-a desfășurat prima etapă a concursului feminin. Iată rezultatele: Școala medie nr. 4 — Școala medie nr. 3 — 33:13; Școala profesională nr. 1 —

Școala medie nr. 2 — 37:20. Cea de a doua etapă a întrecerilor feminine se va desfășura vineri, 29 martie.

Pentru echipele de băieți, prima etapă începe miercuri, 27 martie.

De menționat că la aceste concursuri pot participa numai elevii buni la învățătură.

O problemă care așteaptă urgentă rezolvare

După cum se știe, echipa de lupte clasice a colectivului sportiv Flamura roșie U.T.A., participă în campionatul republican de prima categorie.

În acest an textiliștii au avut o comportare slabă și la nici un concurs n-au reușit să prezinte o echipă completă.

Acum textiliștii au plecat la Reșița unde susțin întîlniri în compania echipelor Energia D.G.S.M. Ploiești, Energia Reșița și Locomotivă Orașul. De astăzi dată însă au „reușit” să deplaseze o echipă formată din

numai șase sportivi (în loc de 8).

După părerea noastră situația actuală a echipei de lupte Flamura roșie U.T.A. nu mai poate fi tolerată.

Se impune o urgentă rezolvare a problemei. Colectivul sportiv trebuie să ia măsuri eficace pentru reîmprospătarea și completarea echipei de lupte, asigurîndu-i condiții optime de activitate.

Nu mai în felul acesta vor reuși să se mențină în campionatul celor mai bune echipe din țară.

DIN TOATĂ LUMEA

ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI

Scrisoarea lui N. A. Bulganin către cancelarul Adenauer

MOSCOVA 23 (Agerpres). — TASS anunță:

După cum s-a mai anunțat în presă, la 8 februarie A. A. Smirnov, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Republica Federală Germană, a remis cancelarului federal K. Adenauer mesajul lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

La 27 februarie N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., l-a primit pe W. Haas, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R.F. Germane în U.R.S.S. care l-a transmis răspunsul cancelarului federal al R.F. Germane, K. Adenauer, la mesajul lui N. A. Bulganin din 5 februarie a.c.

Urmează textul scrisorilor de răspuns a lui N. A. Bulganin la scrisoarea domnului K. Adenauer, din 27 februarie, remisă la 20 martie cancelarului federal al R.F. Germane de A. A. Smirnov, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în R.F. Germană.

18 martie 1957.

Moscow, Kremlin.

Stimate domnule cancelar federal!

Ambasadorul Republicii Federale, domnul Haas, mi-a remis la 27 februarie scrisoarea dvs. După ce am citit cu atenție această scrisoare, colegii mei și cu mine constatăm cu satisfacție că sintezi de acord cu părerea noastră privind necesitatea de a se trece la acțiuni concrete în vederea îmbunătățirii relațiilor dintre țările noastre și de a se lărgi legăturile folositoare celor două părți.

După cum reiese din scrisoarea dvs., noi am ajuns acum la părerea unitară că în viitorul apropiat trebuie să aibă loc tratative guvernamentale în problemele reglementării și lărgirii legăturilor comerciale dintre Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană. Mă folosesc de acest prilej pentru a vă comunica că guvernul sovietic este gata să înceapă astfel de tratative la Moscova sau la Bonn în luna aprilie, dacă această dată convine guvernului R.F. Germane.

Sint de acord cu dvs. că problemele colaborării culturale și tehnico-științifice pot fi examinate cu succes pentru început pe cale diplomatică. Propunerile noastre concrete asupra acestor probleme vor fi anunțate în viitorul apropiat.

Propunerile privind încheierea unei convenții consulare care, după cum comunicăm, vor fi prezentate de ambasadorul Republicii Federale la Moscova, vor fi examinate cu atenție cuvenită de către noi.

În ce privește astfel de probleme ridicate în scrisoarea dvs., domnule cancelar federal, ca participarea R.F. Germane la N.A.T.O. și problema unificării Germaniei, a căror rezolvare este considerată ca foarte importantă

de către guvernul sovietic, trebuie recunoscut că continuăm să avem puncte de vedere diferite. Nu pot fi în special de acord cu părerile dvs. în privința Republicii Democratice Germane.

Regretăm foarte mult că guvernul Republicii Federale ca și până acum nu consideră posibil să aprecieze în mod realist, fără idel preconcepție situația creată, când de mai bine de șapte ani există două state germane suverane, fiecare dintre acestea având constituția, parlamentul și guvernul său. Este lesne de înțeles că Republica Democrată Germană nu este dispusă să accepte ca asupra teritoriului ei să fie extinse rîndurilele existente în R.F. Germană. Guvernul R.F. Germane declară doar și el că nu este de acord ca în Republica Federală să fie introduse condițiile sociale existente în Republica Democrată Germană. Chiar numai din această rețetă că pentru reunificarea Germaniei sint necesare tratative și un acord între cele două state germane și că nu există o altă cale spre atingerea acestui tel.

Nu consider totuși indicat ca în prezenta scrisoare să mă ocup în amănunțime de aceasta, cu atât mai mult cu cit, după cum scrieți dvs., guvernul federal intenționează să-și expună mai amănunțit considerentele într-o notă specială, ceea ce ne va permite să continuăm schimburi de păreri asupra importanțelor probleme menționate.

Și, în sfîrșit, încă o remarcă. Din schimburi nostri de scrisori, domnule cancelar federal, se poate trage concluzia că guvernele celor două țări ale noastre atribuie o mare importanță faptului că relațiile dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Federală Germană să se dezvolte într-o atmosferă de încredere și prietenie. În legătură cu aceasta nu pot să nu constat că recentele cuvîntări ale ministrului Afacerilor Externe al R.F. Germane, von Brentano, care au cuprins declarații și atacuri directe împotriva Uniunii Sovietice și a politicii ei externe, atacuri lipsite de orice temel, nu pot stîrni decât regret. Asemenea declarații ale ministrului Afacerilor Externe al R.F. Germane nu corespund deloc intereselor îmbunătățirii relațiilor dintre statele noastre, spre care năzuiește sincer guvernul sovietic.

Vă rog, domnule cancelar federal, să primiți asigurarea profundelor mele stime față de dvs.

N. BULGANIN

Excelenței sale
KONRAD ADENAUER,
Cancelarul federal al Republicii Federale Germane
BONN.

GUY MOLLET LA BRUXELLES
BRUXELLES 23 (Agerpres).

La 23 martie au sosit la Bruxelles într-o vizită oficială președintele Consiliului de Miniștri al Franței, Guy Mollet, și ministrul Afacerilor Externe, Christian Pineau.

Tronica evenimentelor internaționale

O cale primejdioasă

În aceste zile, guvernele celor 31-ze țări ale „Micii Europe” (Franța, Germania occidentală, Italia, Belgia, Olanda și Luxemburg) se află antrenate în pregătirea unor planuri de creare a „pieței comune europene” și Euratomului. După cum se știe, guvernele acestor țări se pregătesc să semneze la 25 martie, la Roma, tratativele cu privire la „piața comună” și Euratom.

În această perioadă, în parlamentele acestor țări, au fost discuții foarte fierbințe în cadrul cărora s-au ivit divergențe serioase. Astfel, în Franța, nici măcar în cercurile diriguitorilor nu există unitate de vederi în această problemă. Numai o anumită parte a monopolurilor sint pentru aceste proiecte, celelalte grupuri ale burgheziei privesc cu rezervă sau chiar dezaprobă proiectele pieței comune. Firește, ele au motive serioase pentru aceasta. Situația se prezintă în mod asemănător și în celelalte țări occidentale. Ele știu că atît piața comună cît și Euratomul sint subordonate scopurilor N.A.T.O., scopuri evident agresive, ceea ce corespunde intențiilor americane, însă contravine intereselor fundamentale a popoarelor din Franța, Italia, Belgia, etc. Singura care nu ar avea nimic de pierdut ci s-ar alege numai cu avantaje din această asociație ar fi Germania occidentală. Este un fapt de neîgăduit că piața comună va înlesni economiei vest-germane să capete o poziție dominantă în Europa occidentală și că va pune coloniile Franței, Belgiei și Olandei la dispoziția trustrilor din Ruhr. Este știut că în lupta pentru piețe, monopolurile franceze, belgiene sau olandeze au mai puține șanse decît adversarii lor vest-germani.

La aceste „faloase și șanse” ținesc monopolurile vest-germane, fără ca ele să țină seama de complicitățile grave pentru interesele reale ale poporului german în general și în special pentru masele de oameni ai muncii din Germania occidentală. În cercurile politice mai lucide din Vest se arată însă că prima și cea mai importantă problemă a poporului german este aceea a reunificării, iar crearea pieței comune nu ar face decît să adîncească scindarea pe plan economic a Germaniei. Așa dar dacă este vorba de cea mai arzătoare aspirație a poporului german și anume unificarea țării, apoi ea nu va fi decît îngreunată și aminată prin crearea de-a curmezișul Germaniei a unei bariere vamale care va adînci și mai mult scindarea țării așa cum, în general, crearea pieței comune adîncește scindarea Europei.

Campionii planurilor pieței comune și Euratomului se pretind că în cadrul acestor tratate, cele șase țări participante ar urma să colaboreze la folosirea „pașnică” în comun a producției de energie atomică, la desființarea taxelor vamale, la „libera” circulație a mîinii de lucru și a capitalurilor, deși se știe prea bine că piața comună și Euratomul sint menite să devină baza economică a pactului nord atlantic asigurînd condițiile pentru înarmarea atomică a forțelor militare occidentale și în primul rînd a celor vest-germane. Privind însă situația cu toată luciditatea, reiese clar faptul că efectele dăunătoare ale pieței comune și Euratomului nu pot fi limitate odată ce aceste două instituții anexe ale blocului militar nord-atlantic vor intra în viață.

Problemele colaborării economice internaționale și în domeniul folosirii

energiei atomice privesc toate țările europene și nu numai cîteva state. Pentru o reală colaborare europeană, Uniunea Sovietică a întreprins o nouă acțiune de importanță internațională. Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a dat publicității o declarație privind planurile de creare a „Euratomului” și „pieței comune”. Marele merit al declarației sovietice constă nu numai în relevarea gravelor consecințe în ce privește piața comună și Euratomul, dar și în prezentarea unor propuneri eficiente care pot să dezvolte colaborarea europeană, să pună capăt actualei scindări a continentului nostru, să creeze o securitate europeană. Aceste propuneri au fost primite în mod favorabil de către toate popoarele iubitoare de pace. Pînă și o serie de ziare burghaze din Occident sint nevoite să recunoască în fața opiniei publice din țările lor însemnătatea declarației sovietice pentru rezolvarea rezonabilă a acestei probleme. Astfel, influentul ziar catolic „Libre Belgique” recunoaște că propunerile U.R.S.S. relative la organizarea unei colaborări economice generale europene „prezintă interes și merită atenție”.

Așadar, conținutul realist al propunerilor sovietice prezintă un deosebit interes pentru popoarele europene, mai ales că din ele rezultă însemnătatea de necontestat a participării tuturor țărilor din Europa. Deci singura soluție eficientă este să se renunțe la piața comună și Euratom și să se inițieze discuții largi între europene menite să promoveze relațiile economice și de toate felurile între toate țările Europei pe baza folosirii și avantajelor reciproce între state.

Uneltiri imperialiste

În timp ce în regiunea Gaza, administrația civilă egipteană depune eforturi pentru normalizarea vieții, puterile occidentale folosindu-se de umealta lor docilă, Israelul, continuă să nutrească planuri agresive împotriva Egiptului, prin încercarea lor de „internaționalizare” a golfului Akaba.

Recent, s-au încheiat la Washington tratativele americano-israeliene dintre Dulles, secretarul Departamentului de stat al S.U.A. și Golda Meir, ministrul Afacerilor Externe al Israelului.

În comunicatul dat publicității se arată că au fost examinate „problemele privind situația din Orientul mijlociu, înosebi evoluția situației din zona Gaza în urma retragerii trupelor israeliene”.

Deși comunicatul este redactat în termeni extrem de echivoci, totuși el scoate în evidență faptul că S.U.A. sint dispuse să recunoască cererile Israelului cu privire la „internaționalizarea” golfului Akaba. Agenția France Presse subliniază că „Dulles

a indicat că guvernul american se va strădui să obțină o îmbîlnzire a atitudinii egiptene pentru a evita revenirea la „statu quo ante”, altt în regiunea Gaza cît și în golful Akaba. Cu alte cuvinte S.U.A. împărtășesc punctul de vedere al Israelului potrivit căruia golful Akaba, deși nu este o arteră de navigație internațională ci arabă, ar trebui să fie internaționalizat.”

În legătură cu navigația prin golful Akaba este cunoscut punctul de vedere al Egiptului și al celorlalte țări arabe care se opun „internaționalizării” lui, cerînd ca în această direcție să se mențină situația existentă după armistițiul intervenit în 1948 între Israel și Egipt.

Referindu-se la această problemă, ziarul egiptean „Al Ahram” după ce arată că țămea golfului Akaba este mult inferioară prevederilor legilor internaționalizării unei artere de comunicații, amintește faptul că Consiliul de Securitate al O.N.U. a refuzat în 1954 să ia o hotărîre cu privire la libera trecere a vaselor israeliene prin golful Akaba.

Planurile acaparatoare ale Israelului, sprijinite în mod fățiș de cerurile guvernante din S.U.A., stîrnesc îngrijorarea poporului egiptean și a celorlalte popoare arabe. Aceste planuri constituie un atentat la suveranitatea Egiptului și o nouă primejdie pentru pacea în această regiune.

În curînd navigația pe Canalul de Suez va fi reluată. Cu acest prilej președintele Egiptului Nasser, a adresat tuturor țărilor care folosesc Canalul un memorandum prin care Egiptul își exprimă dorința colaborării cu beneficiarii Canalului cu condiția respectării suveranității Egiptului asupra canalului.

Este clar că nu se poate rezolva problema navigației pe Suez decît cu recunoașterea drepturilor legitime ale Egiptului asupra canalului, în cadrul convenției internaționale din 1888, care garantează libera navigație a tuturor țărilor.

I. IOVANESCU
C. LUSTREA

Trupele israeliene au mutat cu cîteva sute de metri înlăuntrul teritoriului egiptean granița dintre Israel și Egipt

GAZA 23 (Agerpres). Potrivit agenției United Press reprezentant egiptean în comisia mixtă de armistițiu cu Israelul maiorul Maher Osman a declarat că trupele israeliene au mutat cu cîteva sute de metri înlăuntrul teritoriului egiptean granița dintre Israel și Egipt. Maiorul Osman a spus că acest lucru a fost efectuat pe timpul cînd trupele israeliene se aflau în zona Gaza. Autoritățile egiptene intenționează să ceară O.N.U. să numească o echipă internațională care să determine pozițiile exacte ale liniei de demarcație conform acordului de armistițiu încheiat între Egipt și Israel în 1949.

S.U.A. sint gata să adere la Comitetul militar al pactului de la Bagdad

WASHINGTON 23 (Agerpres). Secretarul de presă al Casei Albe, Hagerly, a anunțat că S.U.A. prin intermediul lui Richards, consilier special al președintelui S.U.A. pentru problemele Orientului mijlociu, care se află într-o misiune în această regiune, au comunicat membrilor pactului de la Bagdad că Statele Unite sint gata să adere la Comitetul militar al acestui alianțe. Astfel Statele Unite care anul trecut au aderat la Comitetul economic și la Comitetul

pentru combaterea subversiunii (adică pentru combaterea mișcărilor de eliberare națională) vor face parte din cele mai importante organisme ale pactului de la Bagdad. Alăturîndu-se acestui pact, împotriva căruia s-au pronunțat aproape toate țările arabe din Orientul mijlociu și majoritatea țărilor asiatice, guvernul din Washington calcă pe urmele colonialiștilor anglo-francezi și dezvăluie esența agresivă a „doctrinei Eisenhower”.

Pentru anularea restricțiilor asupra comerțului cu țările lagărului socialist

LONDRA 23 (Agerpres). — TASS anunță:

La 21 martie reprezentanții opoziției laburiste au cerut cu insistență în Camera Comunelor anularea restricțiilor asupra comerțului Angliei cu Republica Populăară Chineză, Uniunea Sovietică și alte țări ale lagărului socialist.

Răspunzînd laburistului Jay, ministrul Comerțului a recunoscut că Federația Industriștilor britanici a cerut reducerea restricțiilor asupra

exportului de mărfuri engleze în China.

Laburistii au protestat de asemenea împotriva faptului că guvernul englez lasă să-i scape posibilitatea lărgirii comerțului cu Republica Democrată Germană.

Laburistul Jay și-a exprimat părerea că lista de mărfuri interzise pentru export în Uniunea Sovietică s-a învechit și și-a exprimat speranța că și această problemă va fi ridicată la conferința de pe Insulele Bermude.

VIZITA DELEGAȚIEI GUVERNAMENTALE UNGARE ÎN U.R.S.S.

MOSCOVA 23 (Agerpres). — TASS anunță:

În cursul zilei de 22 martie Janos Kadar, președintele guvernului revoluționar muncitoresc țărănesc ungăr și președinte al C.C. al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar, și ceilalți membri ai delegației guvernamentale și de partid a Republicii Populare Ungare au vizitat stadionul central „V. I. Lenin” din Lujnki. Oaspeții au urmărit cu mult interes exercițiile participanților la spartaciada orașului Moscova.

Membrii delegației au scris urmatoarele în cartea oaspeților de onoare: „Vizita delegației guvernamentale și de partid ungare pe stadion este nu numai o vizită la cel mai frumos combinat sportiv, dar va servi la lărgirea legăturilor între sportivii din Ungaria și cei din U.R.S.S.”.

În seara de 22 martie Janos Kadar, președintele guvernului revoluționar muncitoresc țărănesc ungăr și președinte al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar, Istvan Dobi, președintele Prezidiului Republicii Populare Ungare, și ceilalți membri ai delegației guvernamentale și de partid a Republicii Populare Ungare au părăsit Moscova plecînd la Leningrad.

SCUMPIREA ZIARELOR AMERICANE

NEW YORK 23 (Agerpres). —

După scumpirea prețurilor de vânzare a ziarelor americane „The World Telegram and Sun” și „The Journal American” alte două publicații americane, revistele „News Week” și „Time” au anunțat la 21 martie că își vor scumpi cu începere din luna aprilie prețurile de vânzare, din cauza cheltuielilor sporite ale hîrtiei și tiparului.

Puterile occidentale au împiedicat pînă acum încheierea unui acord

(urmare din pag. 1-a)

În propunerile prezentate la O.N.U. la 13 ianuarie — a acceptat cu titlu experimental această metodă pentru o zonă limitată din Europa. Principaliul „defect” al acceptării de către Uniunea Sovietică a planului „cerului deschis” a fost găsit de criticii americani în faptul că Uniunea Sovietică leagă acceptarea „cerului deschis” de trecerea la o dezarmare efectivă. Or, este evident că dacă planul lui de fotografie din avion este deslășit de dezarmare nu mai rămîne decît scopul de spionaj anunțat de colonelul american.

De asemenea condiționarea rezolvării problemelor dezarmării de alte probleme internaționale litigioase confirmă din nou refuzul puterilor occidentale de a se proceda la dezarmare. Legarea problemei dezarmării de cea a securității colective sau a Orientului Mijlociu nu face, evident, decît un prost serviciu deslinderii internaționale, aducînd pe tapet deodată mai multe probleme litigioase, ceea ce îngreunează găsirea de soluții pozitive.

În presa americană și la posturile de radio și televiziune s-au făcut însă mari eforturi pentru a se prezenta

publicului „necesitatea întăririi încrederii” înainte de a se proceda la dezarmare. Dar argumentele celor ce vorbesc despre „întărirea încrederii” nu rezistă în fața răspunsului că cea mai bună metodă de întărire a încrederii este însăși aplicarea unui acord de dezarmare. În acest sens este evident îngrijorător faptul că reprezentantul american, Stassen, înainte de a pleca la Londra, a formulat pe lingă dorința de pace și intenția de a consimți la dezarmare doar în condițiile unei îmbunătățiri a situației internaționale. Și aici, chiar înainte de începerea lucrărilor subcomitetului se încearcă condiționarea dezarmării de îmbunătățirea întregii situații internaționale.

Poziția puterilor occidentale a reieșit din răspunsurile șefilor celor trei puteri occidentale la mesajul ce le-a fost adresat de președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Sovietice, N. A. Bulganin.

Declarațiile de răspuns ale șefilor guvernelor celor trei puteri au arătat că ele evită să dea un răspuns direct la propunerile guvernului sovietic. Ele nu propun nici un fel de măsuri concrete care să contribuie la rezolvarea problemei dezarmării și la micsorarea încredării internaționale men-

ținîndu-se doar la propunerea ca întreaga problemă să fie lăsată pe seama Comisiei O.N.U. pentru dezarmare și subcomitetului ei. De ce oare, dacă puterile occidentale ar fi dispuse să rezolve problema dezarmării, nu s-ar discuta această problemă la nivelul șefilor guvernelor? De ce oare nu ar consimți ele ca Adenauer Generală să-și consacre o sesiune specială acestei probleme cînd este unanim recunoscut că dezarmarea este în ultima instanță problema numărul 1 a situației internaționale actuale? Dar nu numai atît. Puterile occidentale au respins chiar și propunerea sovietică ca la lucrările subcomitetului care încep luni la Londra delegațiile să fie conduse de miniștrii de Externe. Ele vor ca problema dezarmării să fie examinată la un nivel mai coborît pentru ca publicitatea în jurul acestei probleme să nu concentreze atenția opiniei publice și să le silească să ia o măsură care nu convine fabricanților de armament. Paralel cu aceasta, în preajma deschiderii lucrărilor subcomitetului s-a anunțat sosirea de trupe înarmate cu armament atomic „tactic” în diferite țări ale lumii. Intenția de a negocia decît din nou „de pe poziții de forță”, care s-a dovedit în repetate rînduri falimentară în trecut, este după cum se vede reluată cu încăpăținare.